

gelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*).
Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 70:

Forslag til folketingsbeslutning om narkotikatest af bilister.

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.
(Fremsat 15/12 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag og fastsætte administrative regler, der overordnet skal sikre en styrket indsats mod kørsel under påvirkning af narkotika. Forslaget drejer sig om obligatorisk narkotikatest af bilister, om politiets efterforskningsredskaber i forbindelse med narkotikatest og indførelse af en såkaldt nulgrænse for kørsel under påvirkning af ulovlige stoffer.

Lad mig begynde med at slå fast, at regeringen er meget enig med forslagsstillerne i, at kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer er farlig og udgør en alvorlig risiko for færdselssikkerheden. Som det også fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, viser undersøgelser, at kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer øger risikoen for færdselsulykker betydeligt. Det er derfor også regeringens klare opfattelse, at der bør sættes hårdt ind over for bilister, der er påvirkede af euforiserende stoffer.

Kl. 16.55

Som det fremgår af beslutningsforslagets bemærkninger, indeholder færdselsloven allerede i dag bestemmelser, der gør det ulovligt at føre bil, hvis man er påvirket af medicin eller euforiserende stoffer i en grad, så man er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde. Der er imidlertid ingen fast grænse for, hvor stor en mængde stof man skal have i blodet, før det er ulovligt at køre. Forslagsstillerne ønsker at pålægge regeringen at stille forslag om at indføre en sådan fast grænse for bl.a. narkotika.

Regeringen har på dette område afventet, at udvalget om sanktionsfastsættelse i sager om spiritus- og promillekørsel, det såkaldte Waageudvalg, skulle afslutte sine overvejelser. Som bekendt har udvalget bl.a. haft til opgave at se på de gældende regler om kørsel under påvirkning af andet end alkohol og overvejer, om der bør ske ændringer af disse regler. Udvalget afgav betænkning lige efter årsskiftet, og de forslag, som Waageudvalget er kommet med, ligger meget tæt op ad det beslutningsforslag, som vi behandler her i Folketinget i dag.

Jeg tilkendegav allerede, da jeg modtog Waageudvalgets betænkning, at regeringen i denne Folketingssamling vil fremsætte et lovforslag, der indeholder en række tiltag vedrørende spirituskørsel og kørsel under påvirkning af andet end alkohol. Betænkningen er for tiden i høring, og når høringen er afsluttet, vil regeringen fremsætte et lovforslag, der bygger på betænkningens forslag.

Efter disse indledende bemærkninger vil jeg nu forholde mig lidt mere konkret til beslutningsforslagets enkelte dele. Beslutningsforslaget indebærer for det første, at politiet skal pålægges at foretage obligatorisk narkotikatest af førere af motorkøretøjer. Regeringen er meget enig i, at politiet skal foretage narkotikatest af bilister, enten fordi der efter en konkret besigtigelse er grundlag for at tro, at den pågældende kan være påvirket af narkotika, eller som led i en generel razzia.

Hvad der nærmere ligger i, at denne test efter beslutningsforslaget skal være obligatorisk, fremgår ikke klart af bemærkningerne. En spytsved- eller urintest af den pågældende fører karakter af et indgreb mod den pågældende og bør kun foretages, hvis politiet efter en konkret vurdering af omstændighederne finder, at der er behov herfor. Jeg går umiddelbart ud fra, at det også er dette, der sigtes til i beslutningsforslaget, men det kan vi jo drøfte nærmere under udvalgsbehandlingen.

Som nævnt har Waageudvalget lige efter årsskiftet afgivet betænkning om bl.a. kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer. Waageudvalgets forslag om justering af færdselslovens regler om politiets efterforskningsbeføjelser, som jeg skal komme tilbage til om lidt, lader det være op til den enkelte politibetjent i hvert tilfælde at vurdere, om der er grund til at foretage en spyt- eller svedprøve eller foretage øjenbesigtigelse.